

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **Ing. V. D.**, bytem ..., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2013, č. j.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí vydané ČSSZ 14. 1. 2013 pod č. j. ..., kdy ČSSZ rozhodla tak, že rozhodnutí ČSSZ č. j. 800 228 4037 ze dne 27. 9. 2012 se z části mění tak, že se doplňuje o výrok, že se účastníku řízení od 16. 2. 2013 snižuje dle § 56 odst. 1 písm. d) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na výši ...Kč měsíčně. Ve zbytku se rozhodnutí ze dne 27. 9. 2012 potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu, v níž uvedl, že napadá výrok o výměře výše jeho invalidního důchodu jako celek.

Proto navrhoval zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

U jednání Krajského soudu v Brně 12. 2. 2014 k věci žalobce uvedl, že trvá na tom, že výpočet výše jeho invalidního důchodu nebyl proveden správně, a to je také žalobní bod proti rozhodnutí ČSSZ ze 14. 1. 2013. Tvrdil, že nebyl správně stanoven vyměřovací základ ani výpočtový základ. ČSSZ dle žalobce vycházela při výpočtu z údajů, které jsou uvedeny v osobním listě důchodového pojištění. Tyto údaje žalobce nenapadá, údaje jsou správné ve všech položkách. Přesto však ČSSZ stanovila výši důchodu nesprávně. Dle názoru žalobce je to proto, že ČSSZ použila při dělení celkových příjmů žalobce některé vyloučené doby. Uvedl dále, že ve věci bylo již jednou rozhodováno Krajským soudem v Brně rozsudkem č. j. 41Ad 72/2011 – 40, kdy soud zavázal ČSSZ, aby znovu provedla výpočet invalidního důchodu žalobce tak, aby odpovídal všem zákonným požadavkům. Když žalobce porovnal svůj výpočet výše invalidního důchodu, který provedl 8. 11. 2011 a kdy postupoval přesně podle zákona o důchodovém pojištění, vyšel mu výpočet důchodu, tedy výše důchodu úplně jiná, než jak vyšla ČSSZ, ačkoliv žalobce i ČSSZ vycházeli ze stejných údajů. Výrazný rozdíl mezi nimi byl ve vyměřovacím a výpočtovém základu. Žalobce netvrdí, že jeho výpočet musí být úplně na korunu správný, ale rozhodně se nespletl o více než 100 Kč. Výpočet vyměřovacího a výpočtového základu, tak jak ho provedl žalobce, je podstatně vyšší, než jak toto vypočetla ČSSZ. Toto jednoznačně vyplývá již z jeho žaloby z 8. 12. 2011, ve věci vedené pod sp. zn. 41Ad 72/2011. Uváděl, že ČSSZ při výpočtu invalidního důchodu žalobce nepostupovala zcela v souladu s ust. § 18 zákona č. 155/1995 Sb. Chyba spočívá v tom, že ČSSZ nemůže, pokud jde o nějaké období v roce, kdy žalobce nepracoval, postupovat tak, že vydělí příjem, kterého žalobce dosáhl, počtem dnů v roce. Musí vycházet z toho, že výdělek, kterého dosáhl, vydělí počtem dnů, které skutečně odpracoval. Dále pak uváděl, že dle jeho názoru má žalobci být jako doba pojištění započítána i doba období let 2004 – 2006, kdy žalobce nepracoval, neboť se domnívá, že tato doba měla být počítána jako doba pracovní neschopnosti nebo doba evidence žalobce u úřadu práce. Situace se měla tak, že v té době měl žalobce velmi špatný zdravotní stav, v této době, kromě svého praktického lékaře žádného odborného lékaře nenavštěvoval, tedy nebyl žádný odborný lékař, který by žalobcův zdravotní stav popsal a ani se v té době žalobce nešel zaevidovat jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce. Vše to však bylo dáno proto, že byl velmi špatný jeho zdravotní stav.

Ze spisu 41Ad 72/2011 bylo zjištěno, že rozhodnutím ze 12. 8. 2011 byl žalobci dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. od 3. 6. 2011 přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ve výši ... Kč.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal námitky a ČSSZ rozhodnutím z 6. 10. 2011 námitky žalobce zamítla a rozhodnutí ČSSZ z 12. 8. 2011 potvrdila.

Proti výpočtu výše invalidního důchodu žalobce podal 8. 12. 2011 žalobu, kdy provedl sám výpočet výše invalidního důchodu, když vyšel z toho, že vyměřovací základ je ... Kč, výpočtový základ ... Kč, procentní výměra důchodu ... Kč a základní výměra ... Kč, celková výše důchodu ... Kč. Navrhoval proto rozhodnutí ČSSZ z 6. 10. 2011 zrušit.

Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 41Ad 72/2011 – 40 uvedené rozhodnutí ČSSZ z 6. 10. 2011 zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že dle krajského soudu je žaloba z části důvodná a proto ji soud dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Uvedeno, že pokud žalobce v žalobě namítá, že součástí vyloučené doby nebylo 58 dní 6. roku studia po době dovršení 18-ti let, neboť v uvedené době platilo, že se do vyloučené doby započítává 6 let studia, žalovaná sama ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedla, že skutečně zjistila, že doba studia žalobce v období od 1. 1. 2004 do 27. 2. 2004 v rozsahu 58 dní nebyla jako náhradní doba pojištění vyloučena, čímž došlo ze strany žalované k pochybení při výpočtu výše invalidního důchodu žalobce.

Již z tohoto sdělení žalované je evidentní, že výše invalidního důchodu žalobce nebyla vypočtena z tohoto důvodu správně, proto bylo nutné rozhodnutí žalované zrušit, věc vrátit žalované k dalšímu řízení s tím, že je potřeba postupovat tak, aby náhradní doba pojištění byla vyloučena ve správné výši, neboť to ovlivní výpočet výše invalidního důchodu. Pokud pak jde o ostatní námitky žalobce, kdy uvádí, že do vyloučené doby nebylo započítáno 28 dní, kdy byl žalobce nemocen, v tomto směru se soud ztotožnil se stanoviskem žalované vyjádřené v jejím písemném vyjádření k žalobě, a to v tom, že žalovaná neví, o jakou konkrétní dobu se jedná, takže v tomto směru, pokud má žalobce pravdu, bude muset tuto skutečnost žalované prokázat.

Soud však nemůže uložit žalované, neboť by to bylo v rozporu se zákonem, aby žalovaná prominula žalobci krácení dopočtené doby pojištění, kdy z důvodu svého špatného zdravotního stavu v období od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 nebyl tento schopen navštívit lékaře a nechat si vystavit pracovní neschopnost.

Z toho, co vyplývá z osobního listu důchodového pojištění žalobce, ale i ze skutečností, které žalobce sám v žalobě uvádí, je evidentní, že v období od 27. 2. 2004 do 2. 1. 2007 žalobce nebyl důchodově pojištěn, proto tuto dobu nelze pro účely nároku na invalidní důchod žádným způsobem zhodnotit, takže žádosti žalobce žalovaná vyhovět nemůže, stejně tak jako přihlídnout k tomu, že stanovená výše invalidního důchodu dle žalobce je v částce, která nepokryje náklady spojené s bydlením.

Krajský soud uzavřel, že žalovaná při vydání nového rozhodnutí stanoví správnou dobu, která jako náhradní doba pojištění měla být vyloučena od 1. 1. 2004 do 27. 2. 2004, dále pak pokud jde o další vyloučenou dobu v rozsahu 28 dní, kdy, jak žalobce uvádí, byl nemocen, tuto dobu vyloučí v případě, že žalobce jí doloží, neboť žalovaná neví, o jaké období se jedná.

Ke zbývajícím dvěma námitkám, týkajícím se prominutí dopočtené doby pojištění, jež žalobce požaduje, však přihlídnout nelze, neboť tuto dobu žalobce důchodově pojištěn nebyl a nelze zohlednit ani skutečnost, že vypočtená výše invalidního důchodu se žalobci jeví jako nízká.

Žalovaná tedy znovu vypočítá výši invalidního důchodu žalobce a bude přitom postupovat v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., tak, aby vypočtená výše invalidního důchodu žalobce odpovídala všem zákonným požadavkům.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná k věci uvedla, že námitky žalobce byly vyřízeny rozhodnutím ze dne 14. 1. 2013, kterým bylo změněno rozhodnutí ze dne 27. 9. 2012 zčásti tak, že se doplňuje o výrok, že účastníku řízení se od 16. 2. 2013 snižuje invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na výši ... Kč měsíčně podle § 56 odst. 1 písm. d) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ve zbytku bylo rozhodnutí ze dne 27. 9. 2012 potvrzeno.

V rámci námitkového řízení bylo provedeno šetření pracovní neschopnosti žalobce v organizaci, která dopisem z 28. 8. 2012 sdělila, že žalobce měl za období zaměstnání ve společnosti tj. od 3. 11. 2008 do 28. 2. 2010, následující pracovní neschopnosti: 21. 9. 2009 – 30. 9. 2009, 1. 10. 2009 – 5. 10. 2009, 6. 10. 2009 – 31. 10. 2009, 1. 11. 2009 – 13. 11. 2009, 21. 12. 2009 – 31. 12. 2009, 1. 1. 2010 – 31. 1. 2010, 1. 2. 2010 – 28. 2. 2010, 1. 3. 2010 – 31. 3. 2010 (nemoc v OL), 1. 4. 2010 – 22. 4. 2010 (nemoc v OL).

Podle § 16 odst. 4 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., jsou vyloučenými dobami po 31. 12. 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b) nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odst. 3 větě čtvrté a páté, doby dočasné pracovní neschopnosti, kterou si pojištěnec nezpůsobil úmyslně, pokud dočasná pracovní neschopnost vznikla nejpozději poslední den ochranné lhůty podle zvláštního právního předpisu, doby karantény nařízené podle zvláštního právního předpisu, doby, po kterou trvala potřeba ošetřování nebo péče o dítě ve věku do 10 let nebo jiného člena domácnosti podle zvláštního právního předpisu, nejde-li o osoby, které nemají nárok na ošetřovné, nejvýše však v rozsahu prvních 9 kalendářních dnů potřeby ošetřování nebo péče, popřípadě prvních 16 kalendářních dnů, jde-li o osamělého zaměstnance, který má v péči alespoň jedno dítě ve věku do 16 let, které neukončilo povinnou školní docházku, a doby před porodem, po kterou nebyla vykonávána výdělečná činnost z důvodu těhotenství, nejdříve však od začátku 8. týdne před očekávaným dnem porodu do dne, který bezprostředně předcházel dni porodu.

Podle § 16 odst. 8 zákona č. 155/1995 Sb., doby uvedené v odst. 4 věty druhé písm. a) až k) se považují za vyloučené doby, i když se kryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), s dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, nebo s dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odst. 3 větě čtvrté a páté, pokud o to pojištěnec nebo jiný oprávněný požádá; příjmy dosažené v takto určených vyloučených dobách se do vyměřovacího základu nezahrnují. Dosaženým příjmem se rozumí příjem zúčtovaný a u osob samostatně výdělečně činných se jejich příjmem dosaženým v období, který se kryje s vyloučenými dobami, rozumí poměrná část vyměřovacího základu pro pojistné za kalendářní rok, v němž je vyloučená doba podle věty první. Postup podle věty první se týká pouze celého časového úseku, po který se doby uvedené ve větě první vzájemně kryjí. Způsob podání žádosti podle věty první a lhůty, v níž lze žádost podat, stanoví zvláštní právní předpis.

Podle § 86 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, oprávněný může do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí ČSSZ písemně požádat, aby se doby uvedené v § 16 odst. 4 věty druhé písm. a) až k) zákona o důchodovém pojištění považovaly podle § 16 odst. 8 zákona o důchodovém

pojištění za vyloučené doby; na základě této žádosti vydá ČSSZ nové rozhodnutí a současně zruší předchozí rozhodnutí. Ust. § 83 odst. 3 věty druhé platí zde přitom obdobně. Žádost podle věty první lze podat i tehdy, nebyla-li podána žádost podle § 83 odst. 3 věty první. Žádost podle věty první může oprávněný podat nejvýše 2x v případě přiznání téhož důchodu; přitom může požádat též o to, aby se doby uvedené v § 16 odst. 4 větě druhé písm. a) až k) zákona o důchodovém pojištění za vyloučené doby nepovažovaly.

S ohledem na shora uvedené a zjištěnou dobu pracovní neschopnosti v rozsahu 59 dnů v období od 1. 1. 2010 do 28. 2. 2010 byl ČSSZ vyhotoven nový osobní list důchodového pojištění a proveden nový výpočet invalidního důchodu žalobce s přihlédnutím 59 dnům vyloučené doby v období od 1. 1. 2010 do 28. 2. 2010 (původně bylo hodnoceno jen 31 dnů vyloučené doby, neboť zaměstnavatel žalobci zúčtoval též vyměřovací základ ve výši ... Kč). S hodnocením této vyloučené doby došlo ke zvýšení celkového počtu vyloučených dob na 2 222 dnů (z původních 2 194 dnů), avšak nezhodnocením vyměřovacího základu ve výši ... Kč došlo ke snížení ročního úhrnu vyměřovacích základů na částku ... Kč (z původních ... Kč). Tím došlo i ke snížení osobního vyměřovacího základu, který podle § 16 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., představuje měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období. Tento průměr se vypočte jako součin koeficientu 30,4167 a podílu úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období; jsou-li v rozhodném období vyloučené doby, snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Pokud tedy úhrn ročních vyměřovacích základů za rozhodné období činí ... Kč a počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období 1999 – 2010 po snížení o vyloučené doby činí 2 161 dnů (4 383 – 2 222), pak osobní vyměřovací základ žalobce činí $[30.4167 \times (527.280 \div 2161)] =$ po zaokrouhlení ... Kč. Tento osobní vyměřovací základ je i výpočtovým základem pro stanovení procentní výměry důchodu, neboť nepřesahuje redukční hranici uvedenou v § 15 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.

Za 32 roků pojištění (včetně dopočtené doby) činí výše procentní výměry 48% výpočtového základu ($32 \times 1.5 \%$) tedy 48 % z částky ... Kč, tj. ... Kč. Základní výměra činí podle § 41 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., částku ... Kč měsíčně. Celková výše invalidního důchodu žalobce ke dni 3. 6. 2011 tak činí ... Kč měsíčně. Podle vyhlášky MPSV č. 286/2011 Sb., se tento důchod zvýšil od lednové splátky 2012 na částku 5.890 Kč měsíčně, podle vyhlášky MPSV č. 324/2012 Sb., se zvýšil od lednové splátky 2013 na částku ... Kč měsíčně. Výpočet invalidního důchodu byl žalobci podrobně vysvětlen v odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaná řádně vypořádala s námitkami žalobce i údaji uvedenými v předložené tabulce.

Žalovaná za současného právního a skutkového stavu věci navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí č. j. ... ze 14. 1. 2013, žalovaná provedla nový výpočet invalidního důchodu dle pokynů Krajského soudu v Brně. Uvedla, že rozhodným obdobím, ve kterém byl účastníku řízení určen osobní vyměřovací základ jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce, je v souladu s § 18 odst. 1 věty první zákona č. 155/1995 Sb. období let 1999 – 2010. Uvedena přesně na straně 3 rozhodnutí veškerá doba pojištění, i veškerá náhradní doba pojištění a dále, od 3. 6. 2011 do 27. 2. 2045 dopočtená doba v rozsahu 8 665 dnů.

Výpočet důchodu je pak proveden na straně 3 poslední věta a str. 4-6 citovaného rozhodnutí.

U jednání Krajského soudu v Brně 12. 2. 2014 zástupkyně žalované uvedla, že s ohledem na námitky žalobce poukazuje zejména na ust. § 16 zák. č. 155/1995 Sb., týkající se osobního vyměřovacího základu pojištěnce, podle tohoto zákonného ustanovení ČSSZ postupovala a nemohla postupovat při výpočtu důchodu jinak. Žalovaná vůbec při výpočtu výše invalidního důchodu žalobce postupovala zcela dle platných právních předpisů.

Krajský soud v Brně měl k dispozici dávkový spis žalobce vedený žalovanou, ve kterém jsou uvedeny všechny podstatné údaje důležité pro výpočet výše invalidního důchodu žalobce.

Soud uvádí, že podstatné je, že pokud jde o údaje uvedené v osobním listu důchodového pojištění z 26. 11. 2012, žalobce všechny údaje uvedené v tomto osobním listu důchodového pojištění pokládá za správné, takže v tomto směru žádný problém nevidí. Problém spatřoval v tom, že při výpočtu výše invalidního důchodu žalovaná postupovala tak, že nepočítala žalobci pouze skutečnou dobu, kdy pracoval nebo studoval a vycházela i z doby, ve které, v rozhodném období, žalobce zaměstnán nebyl, což podle příslušných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., není správné.

Navrhoval, protože není shoda při postupu při výpočtu výše invalidního důchodu mezi žalobcem a žalovanou, aby soud ustanovil soudního znalce, který by z dokladů založených v dávkovém spise, na nichž se účastníci shodují, a to ať už pokud jde o dobu studia, zaměstnání i výše výdělku, vypočetl výši invalidního důchodu žalobce.

Posouzení věci krajským soudem.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., osobní vyměřovací základ je měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období (§ 18). Tento průměr se vypočte jako součin koeficientu 30,4167 a podílu úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období; jsou-li v rozhodném období vyloučené doby (odst. 4 – 6), snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období.

Pokud jde o uvedení dob vyloučených stanovených v odst. 4 – 6 v § 16 uvedeného zákona, soud odkazuje na to, že toto zákonné ustanovení ve svém vyjádření k žalobě citovala přesně žalovaná, takže citace těchto zákonných ustanovení ze strany soudu znovu nebude.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru z údajů uvedených v dávkovém spise žalobce, že žalovaná postupovala přesně v souladu s ust. § 16 odst. 1 a musela vycházet z počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období (let 1999 – 2010).

Nemohla tedy při výpočtu postupovat tak, jak navrhoval a přál si žalobce, neboť by to bylo zcela rozporu s ust. § 16 zákona č. 155/1995 Sb.

Postup, který použil žalobce při výpočtu výše jeho invalidního důchodu je tedy nesprávný, není v souladu s příslušným ustanovením zákona č. 155/1995 Sb., zejména § 16 tohoto zákona.

Ve věci by bylo zcela nadbytečné ustanovit znalce, který by provedl výpočet výše invalidního důchodu žalobce, když mezi účastníky nejsou sporné údaje, z nichž se při výpočtu výše invalidního důchodu žalobce vycházelo, a to údajů uvedených v osobním listu důchodového pojištění z 26. 11. 2012 a z těchto údajů žalovaná vycházela při použití příslušných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb.

Soud tedy konstatuje, že žalovaná při výpočtu výše invalidního důchodu žalobce postupovala v souladu se zákonem, výpočet byl proveden ve správné výši, žalovaná při výpočtu výše invalidního důchodu plně respektovala rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 41Ad 72/2011 – 41, došetřila skutečnosti ohledně pracovní neschopnosti žalobce v rozhodném období, stanovila správně dobu, která jako náhradní doba pojištění měla být vyloučena v období od 1. 1. 2004 do 27. 2. 2004, tedy plně respektovala názor Krajského soudu v Brně vyjádřený v uvedeném rozsudku.

Krajský soud v Brně se v rozsudku č. j. 41Ad 72/2011 také vypořádal se skutečností, proč žalobci nemohla být započítána jako doba pojištění nebo náhradní doba pojištění doba let 2004 – 2006, jak požaduje žalobce.

Žaloba tedy důvodná není, a proto jí soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nemohly být přiznány, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj

jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. února 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyní

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová